Pere de Maldar

AL VAPOR

Joguina

Lo Teatro Regional

OBRA 170

Biblioteca de **LO TEATRO REGIONAL**

AL VAPOR

Joguina en un acte y en prosa

ORIGINAL DE

Pere de Maldar

Estrenada ab molt bon éxit la nit del 11 de Febrer de 1901, en lo Teatro de Novetats

BARCELONA

LO TEATRO REGIONAL
Ronda de Sant Pere, 19 y 21
1901

Imprempta de Pere Toll, Valencia, 232.—Barcelona

Al distingit y celebrat actor

Enrich Guitart

que ab tant carinyo com acert dirigí y representá aquesta obreta, dedica sa primera producció escénica

L' Autor

REPART

Personas		Actors
Lluisa	. . . .	Srta. Bozzo
Sr. Damiá	. . . .	Sr. Bozzo
Sr. Gregori	. . . .	" Daroqui
Félix	. . . .	" Guitart
Silvi	. . . .	" Delhom
Un notari	. . . . . , .	" Vinyals
Pep	. . . .	" Galcerán
Quim	. . . .	" Alonso

L' acció so desenrotlla en qualsevol d' aquells pobles que mes sol freqüentá la gent estiuhejadora. Epoca: are mateix.

ACTE ÚNICH

Salonet, á casa del Sr. Damiá. Dugas portas á la dreta, y dugas á la esquerra; al fons un balcó. Un rellotje de paret, un silló, etc., etc. Dreta y esquerra del actor.

ESCENA PRIMERA

LLUISA, sola

LLUISA

Tot avuy qu' estich neguitosa, inquieta... Es clar: ¡si no puch dissimularho! ¡Deu meu, Deu meu! Tinch migranya y 'ls nervis me fan mal... ¿Quin'hora es? Las onze. *(Mirant un rellotje que hi haurá en quansevol lloch.)* Vaig fé una imprudencia, ja ho conech... ¡Si las cosas se poguessin fer dugas vegadas! ¡Oh, y jo que soch sempre tan tímida y tan apoçada no sé com ahí...! Sort que 'l papá no 'n sap rés.

ESCENA II

LLUISA, Sr. GREGORI, per la segona dreta

GREGORI

Noya ¿has regat las clavellinas?

LLUISA

(*Ap*. L' oncle!) Per clavellinas estich are!

GREGORI

¿Que 't passa, que 't passa?

LLUISA

Tinch mal de cap.

GREGORI

Això es una cosa qu' heu inventat las donas d' avuy en día. ¡Pinflayneras, mes que pinflayneras! En lo meu temps ningú 'n tenía de mal de cap. ¿Saps que deu sé això? ¡Hem, hem! ¡Cosas de la joventut! Alguna amoreta ¿eh? Vaja, dona, no ho amaguis.

LLUISA

Li dich que no, tío.

GREGORI

¡Com te devías divertí ahí al ball de can Terrats!

LLUISA

Sí, molt! (*Ab ironía rabiosa*)

GREGORI

¡Ho dius ab un tó!... Sembla que t' hi vagi succehí alguna cosa.

LLUISA

No! No! (*Esglayada*) Res; absolutament res.

GREGORI

¿Que no 't passa 'l mal de cap?

LLUISA

No encare.

GREGORI

Baixa, baixa al jardi.

LLUISA

¿Que vol que hi fassi?

GREGORI

Pots regá las clavellinas.

LLUISA

Ay, no!

GREGORI

Ja saps que 'l clavell es la meva planta favorita. Ara escrich una obra sobre 'l clavell y 'm sembla que será curiosa. Perque ja veurás: lo clavell, segóns casi tots los autors, es originari de Italia d' ahont va passá á Fransa y després á Espanya. Donchs jo ab probas irrefutables demostro aqui y á totas parts...

LLUISA

(*Ap.* Estich furiosa. Sortiré al balcó.) (*Surt al balcó.*)

GREGORI

Si senyó: aquí y á totas parts que no hi ha tal aca ni tal barraca, qu' aixó es un papa-dineros inventat per algún italianot fart de macarróns. ¿Comprens? Perque 'l clavell... *(Mirant al seu entorn)* ¿Ahont es la noya? ¡Noya!

LLUISA

¿Qué mana?

GREGORI

Dona, jo 'm creya que m' escoltavas.

LLUISA

No senyó; he sortit un xich al balcó.

GREGORI

Donchs are estigas atenta. Las plantas necessitan esser regadas: l' aygua—H_2O—conté els preuhats elements oxígeno é hidrógeno—sense contá ab las materias solubles afegidas per las accións lentas de la naturalesa. Aquets elements no es bó que faltin may: si trigan, poden ocasioná trastorns.

LLUISA

¿Que vol dí, ab tot aixó?

GREGORI

Que si has de regá las clavellinas val més que ho fassis are.

LLUISA

¡Per Deu, tío! Deixim, qu' estich nerviosa.

GREGORI

¡Alabat siga Deu! ¡Las regaré jo! (*S' en vá*)

ESCENA III

LLUISA sola: després PEP y QUIM per la segona esquerra.

LLUISA

Ja voldría qu' haguessin passat quinze días. Pero si ell... (*De prompte*) ¡Oh, m'en havía descuydat! Pep! Quim!

La veu de PEP

Ja va, senyoreta.

La veu de QUIM

Vinch desseguida.

LLUISA

No puch pensarhi... La conciencia 'm remordeix. Deu meu! Deu meu!

PEP

Qué mana?

QUIM

Qué desitja la senyoreta?

LLUISA

Escolteu: fixeuse be en lo que vaig á dirvos. Si demanés per mí ó pel papá, un jove alt, esbelt, de bigoti negre, molt negre, ab grans guías...

PEP

¿Lo farém passar desseguida?

LLUISA

No! (*Ab horror*) ¡De cap de las maneras! Digueuli que no hi soch, qu' estich morta, que s' ha equivocat de casa, que m' he tirat pel balcó, que m' ha aixafat un carro, que m' ha passat per sobre una bicicleta ó un automóvil, qu' estich viatjant, qu' avuy m' enterran, que vaig agafá una pulmonía... No: una enfermetat infecciosa qu' aixís s' en anirá més aviat... ¡Qual sevol cosa! Pero sobre tot que no entri.

PEP

Molt bé diu.

LLUISA

¿Ho teniu entés?

QUIM

No passi cuidado, senyoreta.

LLUISA

¡Sobretot, eh!

PEP

Vagi descansada.
(*Lluisa surt per la segona esquerra.*)

ESCENA IV

PEP, QUIM, després SILVI.

PEP

¿Qué deu haver passat?

QUIM

¡Qui sap!

PEP

La senyoreta es tan tímida! Tots; en aquesta casa, tots. Lo senyor Damiá—l' amo—sembla una criatura de tan poruch; lo seu germá, lo Sr. Gregori, també; no més fá que pensá en els seus clavells. Y la senyoreta..

QUIM

Oh, encara ella si la amohinan massa, treu alguna espurna...

PEP

¿Vols dir?

(*Mentres enrahonan senten los passos de Silvi qu' entra per la segona dreta*).

PEP

Ep!

QUIM

Dispensi!

(*L' agafan cada hú pel seu bras y se 'l volen endur).*

SILVI

Noys ¿qué us passa?

PEP

Ah! si es lo senyoret Silvi.

QUIM

Te rahó. Ha sigut un descuyt.

PEP

¡Cóm dú aquet bigoti!

QUIM

¡Ab aquestas guias!

SILVI

¿Qué es cap delicte? Jo crech qu' us haveu tornat ximples. Aneu, aneu á avisá 'l senyor Damiá.

PEP

Desseguida.

QUIM

Desseguida hi aném.

(*Se 'n van per la segona esquerra*).

ESCENA V

SILVI sol, després Sr. GREGORI.

SILVI

Haig de pendre una resolució. Això de ser tan tímit me perdrá. Y no hi puch fer més. ¡Mireu qu' es gran! Quan estich á solas, ja 'n medito d' hassanyas atrevidas y de cosas grossas, pero 'm trovo ab algú... pataplam, 'm torno vermell, enrahono confusament y ja no sé ahont soch. Per exemple: l' istiu passat me banyava tranquilament quan sento grans crits de:—Socorro! Que m' ofego!...—Era un pobre senyor que volía nadar y no 'n sabía y brassejava com un desesperat á quaranta metros de la sorra. Aquell día els banys estavan sols y no hi havía ningú per allí, ni aquells mariners colrats y ferotjes dels bots que fan mitja por. Yo que hi corro, ó per milló dir, hi nedo; lo salvo, lo porto á terra y apenas arrivém á la sorra 'm cau desmayat del susto. Lo refaig, lo frego, li faig pendre una copeta d' anís del Mono y l' home se 'm llensa als brassos tot entussiasmat, dihent:—Jove, vosté es un héroe. Mani y disposi. Gran-Vía, número tants, pis tants. Vosté es un valent y s' ha cobert de gloria. Li dech la vida, pero com vosté no me la admetría, li daré en cambi lo meu tresor més gran:la meva filla ab doscents mil duros de dot, honradament guanyats en la meva fábrica de pastas finas.—Al día seguent tots els diaris explicavan lo fet en las gazetillas, dihentme *magnánimo joven* y *audaz mancebo.* Vaig veure la filla del banyísta—qu' es lo senyor Damiá, amo d' aquesta casa—y ja es ben plantada ja...Pero ella es morena y á mí m' agradan las rossas, y ademés, ja fá dotze anys qu' estimo á una cosina meva, rossa com un fil d' or, sino que 'encare no li he dit may res, perque apenas aixeco

els ulls per mirarla, ja 'm poso més roig qu' una magrana... Y pensar que jo no goso dir que no á n' aquet bon senyor Damiá que 'm festeja, 'm mima y 'm convida á dinar els dijous y els diumenjes... Y ell tira endevant...

GREGORI

(*Surt per la segona dreta ab una regadora á la má*).

Noya, aquesta regadora vessa. Ah! es vosté? Dispensi. Venía de regar las clavellinas ¿sap?

SILVI

Ja! No..., no 's molesti. (Ja m' he tornat vermell).

GPEGORI

Segui, segui. ¿Qué no ha vist en Damiá?

SILVÍ

Ara l' estich esperant.

GREGORI

Vaja, vaja.

SILVI

Sí, senyor, si.

GREGORI

Oh! estém molt enfeynats are. Afiguris que jo escrich un' obra sobre 'ls clavells. Y precisament avuy deurá vení un jove que m' han dit que 'm portaría datos molt importants. Ja veurá: ¿qué 's aficionat á la botánica, vosté?

SILVI

(No hi entench pilota). Sí, senyor; ja ho crech!

GREGORI

Ah! molt bé. Donchs vegi que li sembla. La generalitat dels autors diuhen que 'l clavell es originari d' Italia, d' ahont va ser portat á Fransa y d' allí á Espanya, pero aixó...

SILVI

Dispensi: tinch una mica de mal de cap.

GREGORI

Tothom té mal de cap avuy. Pero miri aquí vé en Damiá. Ab ell lo deixo. Ja 'ns veurém.

SILVI

Buenas.

ESCENA VI

SILVI, DAMIA y després PEP y QUIM.

DAMIÁ (*per la primera esquerra*)

Silvi, Silvinet, Silvinotet del meu cor!Seu, seu! ¿Qué t' en passa alguna? ¡Quina cara fas?

SILVÍ

Res, tinch una mica de... de mal de cap.

DAMIÁ

(*Toca un timbre*). Ja 't passará aixó.

PEP (*sortint per la segona dreta*).

¿Demanava 'l senyoret?

DAMIÁ

Sí, porta desseguida una tassa de caldo y un vas de ví ranci pel senyó. (*A Silvi*). Aixó es debilitat.

SILVI

De cap manera! Acabo d' esmorzar y 'm faría mal.

DAMIÁ

Sent aixís, ni una paraula més. (*A Pep*). Ja t' en pots anar.

PEP

Molt bé diu. (*S' en va*).

DAMÍÁ

Te vuy doná una sorpresa.

SILVI

Digui, digui.

DAMIÁ

Avuy vindrá 'l notari.

SILVI

¿Cóm, lo notari?

DAMIA

Per la qüestió d' interessos. Y lo casament d' aquí quinze días.

SILVI

¡Pobre de mí! (*Cau sense sentits en un silló*).

DAMIÁ

¿Qué li passa? ¡La mateixa emoció! ¿Cóm podré referlo are? (*Toca 'l timbre*).

PEP y QUIM (*per la segona dreta*).

Demanava 'l senyor?

DAMIÁ

Sí, veniu, cuyteu! Lo senyor s' ha desmayat. ¡No sé que li passa! ¡Veyám com té lo front! (*Li toca*). Me sembla que no té la temperatura normal.

PEP

Veyám lo pols. (*Li pren*).

QUIM

Veyám la llengua. (*Li obra la boca*).

DAMIÁ

Veyám lo cor com li va. (*Li fa pessigollas*).

SILVI

Ay, ay, ay!

DAMIA

No ha sigut res. Aneusen. (*Als criats, qne ho fan*). ¿Cóm te trovas Silvi, Silvinet, Silvinotet!

SILVI

Bé... molt rebé.

DAMIA

Donchs si, vindrá 'l notari.

SILVI

(Aixís te reventessis!) Ah, senyor Damiá!

DAMIÁ

Com m' estima ¡pobre noy! ¡Silvinotet del meu cor!

SILVI

(Are veyeu qui se 'n escapa!... Qui gosa dirli... Pero bah, pit y fora). (*Alt*). Jo tinch una cosina...

DAMIÁ

Te rahó. Ahont viu que li enviarém una invitacio?

SILVI

¿Quina invitació?

DAMIÁ

Pel casori. N' hem fet fé un centenar al *Avenç* ab un dibuix modernista.

SILVI

(Válgam Deu, estich perdut!) Y qué representa aquet dibuix?

DAMIÁ

La noya diu qu' es un cap de dona, pero jo ho giro y ho regiro y no hi trovo res.

SILVI

Aquí está 'l mérit.

DAMIÁ

Es savi aquet noy! ¡Silvinotet del meu cor!

SILVI

(No hi ha medi!)

DAMIÁ

Aném á parlá dels capítols. T' ensenyaré 'l projecte qu' hi borronejat. D' aquí quinze días ja us podreu casar. Y serás lo meu gendre. ¡Silvi, Silvinet, héroe dels nostres días!

(*S' en van per la primera esquerra.)*

ESCENA VII

GREGORI y UN NOTARI per la segona dreta.

GREGORI

Passi, passi, senyor notari. Per aqui deu está 'l meu germá. Me sembla que desseguida podrá rébrel. Encare qu' aquets días estém molt enfeynats. Escrich un' obra sobre 'l clavell... Y precisament espero á un jove que m' ha de dur datos molt importants.

NOTARI

¿Qué 'm conta?

GREGORI

Si, senyor, si. Vosté haurá sentit dir que 'ls clavells son originaris d' Italia ¿eh! Donchs jo...

NOTARI

Dispensi: vaig un xich depressa y hauría de coordiná alguns datos que duch.

GREGORI

Passi, passi: aquí hi ha l' escriptori. Ja ho sab: ab tota franquesa.

NOTARI

Dispensi que no pugui...

GREGORI

Fugi, home, fugi! Jo entretant m' en aniré ab las mevas clavellinas.

(*Se'n van cadescú pel seu cantó. Gregori per la segona dreta y'l Notari per la segona esquerra*).

ESCENA VIII

LLUISA y després FÉLIX.

LLUISA (*per la segona esquerra*).

Al últim m' hauré de casá ab en Silvi. ¡Pobre noy! es tant curt de genit qu' encare no m' ha sapigut dí una amoreta. Me fa llástima. Y sembla un bon minyó.

FÉLIX (*per la segana dreta*).

(*Sortint*). Senyoreta...

(*Lluisa vol sortir, més Fèlix l' agafa suament pel bras*).

LLUISA

¡Oh! ¡Vosté! Per Deu, deixim... Desisteixi...

FÉLIX

Senyoreta, vosté no 'm coneix. Jo no desisteixo may de lo que he pensat fer. Jo no retrocedeixo per rés.

LLUISA

Per favor...

FÉLIX

Prechs, amenassas, tot es inútil. Ré influeix en lo meu ánim. Axís es, senyoreta, que fará 'l favor d' escoltarme cinch minuts.

LLUISA

Impossible! Imposible!

FÉLIX

Ah, vosté viu atrassada; la paraula impossible ja no existeix. Lo sigle dinou l' ha esborrada dels diccionaris. Pero estigui tranquila; acabaré aviat. ¡Al vapor, aquet es lo meu sistema! Estém are á

11 h 25 m 15 s, aterent al meu cronómetro; d' aquí deu minuts ó siga á 11 h ...

LLUISA

No, no, deixim!

FÉLIX

Inútil, inútil, no logrará ré. Si m' hagués escoltat pacientment desde 'l principi ja hauríam acabat. Sigui indulgenta. ¿Qu' es la vida en societat sino una serie de transaccións? Per lo demés —com ja he dit—no 'n treurá rés de las sevas exhortacións. Una prova. Volía entrar aquí per véurela; vostés deuhen haver dat ordre als criats de que no 'm deixessin passar: donchs bé, los dos criats están estesos en lo recibidor y jo triomfant he vingut al costat de vosté. ¡Dos criats merament decoratius! Ab quatre cops de punys vigorosament aplicats, han rodat per terra.

LLUISA

¡Oh! Deixim fugir. ¡Per favor!

FÉLIX

No més li dich una cosa, senyoreta. O vosté 's queda y m' escolta, ó jo 'm tiro per la finestra (*'S dirigeix cap á una finestra y l' obra*). A la una, á las dugas, á las...

LLUISA

Oh, no! (*Horroritzada).* Digui.

FÉLIX

Vosté va aná ahir al ball de can Terrats...

LLUISA

¡Per Deu no 'm retregui!...

FÉLIX

No m' interrompi: tinch un genit viu y...

LLUISA

Pero...

FÉLIX

(*Acostantse á la finestra*). O 'm deixa dir ó... A la una, á las dugas, á las...

LLUISA

No, no: vagi dihent.

FÉLIX

Pero avants que tot, senyoreta ¿vosté llegeix novelas? Respongui sense por.

LLUÍSA

No hi tinch gran afició.

FÉLIX

Fa bé: las novelas no mes serveixen que per omplí 'l cap. ¿Es aficionada als travalls interiors de la casa, tals com escombrar, passá 'l plomero, fer bugada, etc. etc.

LLUISA

¡Ja ho crech! son la meva distracció favorita.

FÉLIX

Molt bé, molt rebé Tingui entés qu' aqueixa es una bona condició, una condició sólida La hermosura cau, las gracias desapareixen, l' alegría s' en va á can Pistraus, pero aixó de ser travalladora li quedará sempre. Ara per are tot va perfectament.

LLUISA

¿Qué vol dir?...

FÉLIX

Un altre punt essencial ¡aquet si que no vull descuydarmel per ré del mon! Es potser lo més important. Ah, quantas casas, senyoreta, veuhen torbada la seva pau interior per aquets malehits...

LLUISA

Pero de qué parla?

FÉLIX

Dels nervis, senyoreta, del nervis! ¿No 'n té pas vosté?

LLUISA

No, senyor, no.

FÉLIX

Els atachs son frecuents; arrivan quan lo marit nega un palco al Liceu ó un adrés qualsevol; quan se desitja que 'l metje recepti que 's vaji á algún balneari de moda: quan s' espera un d' aquets sombreros á la selva verje americana, exuberants de fauna y vegetació; quan comensa á pujar la mosca al nas del marits, cànsats de buydarse de diners y d' omplirse de paciencia etc. etc.

LLUISA

(A que deu venir tot aixó...?)

FÉLIX

¿Toca 'l piano?

LLUISA

Francament, no, senyor. (*Baixant lo cap*)

FÉLIX

¡Oh alegría! ¡Oh felicitat! Afiguris, senyoreta, que jo visch en una d'aquestas casas del Ensanxe, d' espay aprofitat: cinch pisos, principal, *entresuelo* y baixos. Una senyoreta que viu al principal primera se va entussiasmar ab lo septimino del desafío dels Hugonots y 'l tocava infernalment de nit y de día. La senyoreta del principal segona va comensarlo á apendre. Van anar seguint las senyoretas dels baixos y entressuelos y pisos primers, segóns, tercers, quarts y quints: imagini, senyoreta, setze pianos tocant lo septímino del Hugonots! Al últim els dos noys de la portera ja seguían lo ritme, l' un ab un floviol y l' altre ab un timbal. Desesperat, vaig amenassá

ab fé saltar la casa ab una bomba de dinamita: això 'ls vá imposá á tots, y ens han deixat dormí en pau á Meyerbeer y á mí. Parlant de tot, vosté deu tení una respectable mamá...

LLUISA

¡No, senyó! ¡L' he perduda! (*Aixugantse els ulls*).

FÉLIX

(Sense sogra. ¡Oh felicitat!) Segurament vosté no escriurá res—fora de las cartas á la familia— ni 's posará coloret, ni criará lloros, gats, gossets, micos ó altres bestiolas, ni montará en bicicleta, ni passará la meytat del día vestintse y l' altre despullantse, ni s' espantará al veuré un ratolí, ni ficará 'l nas per totas las casas per sapiguer la vida y miracles de tothom, etc., etc., etc.

LLUISA

No, senyor, no, res d' això.

FÉLIX

Perfectament, perfectament. Ahí me van dir que vosté tenía... Are no 'm recordo quants anys.

LLUISA

Vint.

FÉLIX

Y quatre qu' al menos se 'n deu amagá.

LLUISA

Li prometo... (*Ab tó de sinceritat*).

FÉLIX

¡Si totas ho fan!

LLUISA

Pero ¿á qué vé tot això?

FÉLIX

M' explicaré. Vosté va anar ahir al ball de can

Terrats, que per cert estava molt bé de gent y d' animació. Vestía un *traje* de color de palla, (que li queya molt bé á la cara, com vosté haurá reparat, per supuesto) un *traje* de color de palla, molt ben fet y que 'm va impresioná agradablement. Item més, portava en els seus cabells, pentinats á la *dernière*, unas flors colocadas d' una manera artística. Tot això crech qu' es enterament exacte.

LLUISA

¿Pero á que vé...?

FÉLIX

Senyoreta, vosté desitja la meva mort. (*Acostantse á la finestra*). A la una, á las dugas, á las...

LLUISA

Per favor, per favor! Lí prometo no enrahonar més.

FÉLIX

Ahont éram? Ah, sí; en las flors. Ademés d' aquets dos adminículs (trajo y flors), que vosté ha adquirit per un grapat de vil metall, la naturalesa, mare pródiga, l' ha dotada de dos ulls...¡Quins ulls! A certa distancia me semblavan dos metxeros Aüer d' aquells que fan tanta claror. Ademés, l' ha provehída d' una boqueta (y á propósit, vosté deu menjá la sopa ab cullereta de pendra café, n' estich segur)... d' una boqueta vermella, qu'encanta. Vosté, peca d' una mica xata, pero en conjunt, y més ab los adminículs més amunt citats, fá alló que s' en diu bon efecte. Vosté, donchs, no s' havía d' estranyar de que algúns joves s' embadalessin mirantla, y no solzament no s' en va estranyar, sino que al veureho fins hi feya una mitja rialleta..

LLUISA

¡Fassi 'l favor...! (*Indignada*).

FÉLIX

Pero ah senyoreta, totas las rosas tenen la seva espina. Yo que després del bon efecte que causáren en mi vosté y 'ls seus adminículs la mirava embadalit, vaig anarme acostant á vosté fins al punt de trepitjarli las faldillas ¡Horror! Se va sentí un ¡reeech! fenomenal. Va resultarne un esquins inmens. Yo perdo l' equilibri y caych sobre vosté, y vosté cau sobre una senyora asmática, herpética y altres esdrúxuls. Desseguít vaig rebre una reyal bofetada sobre la galta esquerra (y á propósit, encare m' cou.) Vosté, tenínt tota la rahó, va havé de fugir com rea d' un verdader crim. De manera que jo ahir li vareig ocasioná 'ls següents perjudicis:

1er. Esquinsarli las faldillas.

2n. Ferla rodar sobre una senyora herpética, asmática y altres esdrúxuls.

3r. Ocasionarli un sofoco.

4t. Cansar lo seu delicat brasset; perque á bon segur que s' va cansar després d' haver dat la bofetada que, com avants he dit, encare m 'cou.

5t. Ferli deixar la festa á la meytat entre l' xiuxiueig dels estúpits que comentavan la seva inesperada fuga.

6t. Da un trastórn al seu papá á qui hagué de treure de la sala de tresillo ab pretext d' una momentánea indisposició. Com á consecuencia de tot això y com á reparació que li dech, li oferiré unas faldillas y per aquesta part encare hi guanyará perque tindrá las mevas y las altres, qu' ab un surgidet dissimulat ó ab un pedás ben fet encare podrán aná per estar per casa.

LLUISA

Fassi 'l favor... *(Ab ayre de dignitat.)*

FÉLIX

Y per que la reparació sigui complerta, ademés de las faldillas, vinch á oferirli la meva ma, qu'

espero aceptará, ja que no pot menos dadas las mevas condicións personals. Si hi ha pares, germáns, oncles, tutors ó altres animals de la mateixa especie que s' hi oposin, jo m' desafiaré ab tots y 'ls passaré de part á part.

LLUISA

No mes puch repetirli lo que li he dit desde un principi: vágissen. Estich á punt de casarme y...

FÉLIX

Considerant als promesos com perteneixents á la mateixa especie d' animals de pares, germans, oncles, tutors etc., etc., tindré l' gust d' ennastarlo....

ESCENA IX

LLUISA, FELIX, SILVI que surt dístret per primera esquerra

SILVI

M' ha ben agarrotat ab los capitols. Escriuré á la meva cosina que...

FÉLIX

Lo promés será l' jove. Li conech á la cara Jove! (*crida*). Jove! (*crida mes*). Veyam si saccejantlo com á una ampolla d' aixarop (*ho fá*) ¡Jove!

SILVI

¡Aaaay! ¿Qui es vosté?

FÉLIX

Si convé saberho? Soch en Félix Brau enginyé, 28 anys 4 mesos 3 dias y.... esperi.... (*treyentse el rellotje*) y dugas horas. Solter fill de Barcelona, bons punys, fogós, cremat, ayrat, enfutismat.

SILVÍ

(Ay, ay, ay quina xirinola!)

FÉLIX

Ja sab los procediments d' are: no 'ns parém en barras, s' han acabat els obstacles.... ¿Hi ha mon-

tanyas? Pataplum, un túnel. ¿Hi ha un riu? Patim patam, mitja dotzena de ponts. ¿Hi ha una fondalada? Patatxaf, se terraplena. ¿Hi ha una roca? Pim, patapím, barrinada seca. Jo vaig ab lo sigle. No m' deturo per res. ¡Al vapor, aquest es lo meu procediment! Y vosté ja ho sap, ab lo vapor s' atravessan los mars, se creuhan los camps, travallan las fábricas y s' trovan vint milions de cavalls de forsa, quaranta billons, xeixanta quatre trillons y aixís succesivament fins al infinit. Apliqui això á las forsas socials. La societat va comensá per aná á peu coix, després á peu, després en carretó, després en diligencia y després en ferrocarril. Tot s' ha sorollat, tot s' ha mogut; l' Univers enter no es,mes qu' un camp d' explotació; lo sol es metxero de bastanta utilitat y sobre tot barato; lo vent va esser creat per fer moure 'ls molíns de ídem.; els rius y las cascatas —deixi dí als poetas—no son mes qu' excelents productors de forsa motriu; la terra no es mes que la mare protectora d' una pila de minas de gran valor, que l' home va explotant. Ab connivencia ab aquet progrés material ha vingut lo progrés del ordre social. ¿No hem tret los destorbs del mon físich? Donchs á treure els del ordre moral. Vosté m' destorba, donchs lo desafío, lo trech al camp li tallo l' cap y ¡bona nit destorb!

SILVI

Dispensi, pero jo també podría....

FÉLIX

Vosté no hauría de fer mes que caure á terra. Jo segueixo lo meu camí; vósté si s' queda al camp pot convertirse en excelent adob....

SILVI

¡Home!

FÉLIX

Si senyó: s' efectua la complerta trasformació de la materia; vosté s' converteix en herba; un bé s' menja l' herba; la cuynera m' dona un día *cote-*

lettes d' agneau y jo m' menjo sense saberho, lo seu cor, lo seu cervell, las sevas cuixas etc.

SILVI

Francament....

LLUISA

Mirin qu' aquí no es lloch de....

FÉLIX

Aqueixa es la lley universal. Are bé; m' explicaré. Jo tinch motius especials per odiarlo cordialment.

SILVI

¡Home! (¡Ay quina xirinola! ¡Ahont t' has ficat Silvinet!)

FÉLIX

Vosté no s' pot escapar de las mevas mans. Si s' enfila pels espays prench un globo, si salta pel balcó prench un *para-caídas*, si s' enfonza en la terra comensaré á perforarla ab unas quantas brigadas. De totas maneras, ja s' pot despedir de la seva familia.

SILVI

¡Ay, ay, ay!

FÉLIX

Trihi armas, lloch, hora.

SILVI

¿No veu que jo...?

FÉLIX

Depressa, depressa.

SILVI

Pero...

FÉLIX

Trihi: pistolas, revólvers, espasas, sabres, maussers, fals, bombas de dinamita ó balas dum dum. Tot m' es indiferent. Qualsevulga cosa que punxi, talli, fereixi, destrossi, atravessi ó parteixi. Com á lloch, també trihi l' que vulgui. Si desitja que no trovém cap municipal, aném á algun dels carrers céntrichs de Barcelona. Tampoch nos dirán ré á las oficinas de Casa la Ciutat. Allí tothom dorm. En una casa de joch de las que pagan al inspector,

tampoch hi vindrá ningú. ¿Vol lo desafío americá, que s' fá en los boscos y en lo qual los contrincants van tirantse y amagantse fins que n' cau un? ¿Vol que 'ns tanquém en un quarto ab dugas serps de cascabell com ó van fer dos á París? ¿Vol que 'ns juguém la vida á cara y creu y l' que perdí !patatxuf! y tot queda arreglat?

SILVI

¿Com vol dí «patatxuf»?

FÉLIX

Home, que s' tira de cap á mar.

SILVI

¡Vaya uns arreglos!

LLUÍSA

¡Pobre xicot!

SILVI

No m' amohini.

FÉLIX

¡Ah! ¿no ho vol? ¡Donchs be: pim, pam, pum!... *(Li dona tres bofetadas.)*

SILVI

¡Qué fa, que fa!

FÉLIX

¿No vol decidirse?

SILVI

Pero ¿perqué?

FÉLIX

Cuyti, cuyti.

LLUISA

Per Deu, no moguin escándols á casa meva.

FÉLIX

No tingui pó; 'ls mourém á fora. Aném (*A Silvi*)

SILVI

Haig de quedarme...

FÉLIX

Aném, desgraciat. ¡Resi un Credo y voranit amen Jesús!

SILVI

En que...

FÉLIX

¡Ala! (*Dantli una empenta l' fa sortir per la segona dreta; ell lo segueix.*)

ESCENA X

LLUISA, sola

¡Deu meu! ¿Com podría ferho per evitar...? ¡Si l' papay no fos tan tímit! Pero ¡calla! tinch un medi. Veyám si m' sortirá be. (*Surt per la primera esquerra.*)

ESCENA XI

Lo NOTARI, després FELIX

NOTARI (primera dreta)

Jem, jem. Sembla que no hi ha ningú. Fa mitja hora que m' espero. Aixó es tení massa barra. ¡Oh y ab la pressa que porta! ¡Yo que soch la mateixa puntualitat! Jem jem. *Hombra*, la informalitat es una cosa que m' carrega. ¡Quina barra! A mi la cara m' cauría de vergonya. ¡*Hombra*!

FÉLIX (Entran per la segona dreta)

Soch felís, d' alló mes felís. Escoltí vosté. (Aquet deu se l' seu pare.)

NOTARI

Mani y disposi.

FÉLIX

Afiguris qu' ell no la estima, y que com jo l' estimo faré que m' estimi ja que l' altre no l' estima y m' cedeix lo lloch perque l' estimi.

NOTARI

Hombra, no entench pilota.

FÉLIX

¡Oh alegría! ¡Oh felicitat!

NOTARI

Jove, vosté hauría de compendre que m' fan esperar massa.

FÉLIX

Veurá; l' amor es impetuós; pero no contava pas prescindir del seu consentiment.

NOTARI

¿Que diu are?

FÉLIX

Vaig al grá: Senyor meu tinch lo gust de demanarli la má de la seva filla.

NOTARI

Home, després d' haverme fet esperá tant no fassi brometa (Deu sé de la casa aquet).

FÉLIX

¿Que l' he fet esperá? (No l' entench). Jo li suplico que m' fassi l' favor de concedirme...

NOTARI

Pero home, si la meva filla única es casada.

FÉLIX

¿Com?

NOTARI

Si senyor; es casada, no n' dupti.

FÉLIX

(*Rabiós*). Oh, ja ho arreglaré aixó!

NOTARI

¿Ahont vá tan furiós?

FÉLIX

A matarla á n' ella, al seu marit, als testimo-

nis, al capellá y al jutje del districte! Casada! Casada! Casada! Oh ira, rabia, desesperació, furias del infern! Y ¿com es que la seva filla va aná ahir al ball sense l' seu marit?

NOTARI

¿A quin ball home? Si ella viu á la Vall d' Arán.

FÉLIX

Jo m' penso qu' es vosté lo que s' hi está á la Vall d' Arán. ¿Com se diu vosté?

NOTARI

Prudenci Casals.

FÉLIX

¡Fugi home, fugi! Tot ha estat una equivocació. Queda dispensat.

NOTARI

Aqueixa si qu' es bona.

FÉLIX

Si senyor: ¡ho hagués dit d' una vegada!

NOTARI

Y vosté ¿no es de la casa?

FÉLIX

No, home ¿qu' haig de ser?

NOTARI

Sent aixís m' en torno al escriptori.

(Surt per la primera dreta).

ESCENA XII

FELIX, després Sr. GREGORI, ab casquet

FÉLIX

Ahont deu ser l' amo d' aquesta casa? Per alli ve un fulano: aquet si que ho es: lo casquet ho diu ben bé.

GREGORI

(Estich esperant á n' aquell: Veig que no vé).

FÉLIX

Bon dia y bon' hora.

GREGORI

Buenas. (Potsé es ell). Vosté venía...

FÉLIX

A parlar de la seva filla.

GREGORI

(¿Com filla, si jo no n'tinch cap? Ah, ja entench parla de la meva obra: d' aixó crech qu' en diuhen *metráforas*. Deu sé poeta). Donchs vosté es lo qu' havía de vení...

FÉLIX

No senyó: soch lo que ja he vingut.

GREGORI

Bravo, bravo. Donchs ¿quinas noticias té d' ella vosté?

FÉLIX

Excelents. Es molt hermosa y sembla molt bona.

GREGORI

¡Quins elogis!

FÉLIX

No mes desitjaría que me la dongués.

GREGORI

(¿Com? Deu volgué dir un exemplar). Si senyor, quan s' imprimeixi.

FÉLIX

(Aquet vell es ximple). Vosté m' fa l' home mes felís...

GREGORI

¿Com?

FÉLIX

Si senyor: sense ella no comprench la existencia tranquila y ditxosa.

GREGORI

(D' aixó s' en diu un clavellista entussiasta). Avants que tot voldría quem'digués si vosté creu que 'ls clavells son originaris d' Italia, d' ahont van passar á Fransa y á Espanya.

FÉLIX

Jo crech que vénen de la Xina. (Me sembla qu' aquet vell es ximple).

GREGORI

Ja es una opinió atrevida.

FÉLIX

Be ¿ahont es la seva filla?

GREGORI

Mírissela. *(Treu un feix de quartillas de la butxaca).*

FÉLIX

Ab mi no hi gasti bromas ¿Ahont es la Lluisa?

GPEGORI

¡Ah! ¿La Lluisa? No es filla meva.

FÉLIX

¡Desgraciat! ¿Donchs que xerrava aquí? Fugi desseguida!

GREGORI

(Tremolant). Com li sembli, com li sembli.
(Surt corrents per la segona dreta).

ESCENA XIII

FELIX, després Sr. DAMIÁ, per la primera esquerra

FÉLIX

¡Oh pare misteriós y desconegut del sér á qui adoro! ¿Ahont rediables ets ficat?

DAMIÁ (*sortint*)

(La noya diu que la segueix aquet xicot y qu' es timidissim: ja que ho es tant li he promés que l' treuría de casa).

DAMIÁ

Molt senyor meu...

FÉLIX

¿Que comensa alguna carta?

DAMIÁ

Insolent! Vosté es un insolent, si senyor!

FÉLIX

(Veyám en que parará tot aixó).

DAMÍÁ

(No respon, ha quedat aclaparat). La societat moderna está en complerta descomposició: els uns no respectan als altres y els altres...

FÉLIX

No respectan als uns...

DAMIÁ

Fassi l' favor de guardá silenci. Jo no puch veure sense fonda pena l' actual estat de la societat. Es precis que la sensatés, lo bon ordre, lo sossech, la tranquilitat interior y l' seny allunyin l' anarquía. (Aixó ho he llegit aquet dematí en lo diari). Ahont eram?

FELIX

A l' anarquía.

DAMIA

Aixó mateix: y no s' pensi que hi hagi no mes bombas materials: també hi ha las morals y ab ellas se pretén tirá á terra la... (¿Com deya l' diari?)... l' edifici... la mansió de la pau. Jo l' exhorto á que vosté abandoni aquet mal camí qu' ha emprés.

FÉLIX

(Si enrahona gayre mes, l' enjego per la finestra).

DAMIÁ

(Ara va bé). Vosté persegueix á la meva filla y semblant conducta no pot durar. Los joves son aixís...

FÉLIX

¿Com vol dir "aixís"?

DAMIÁ

Troneras y... daixonsas. Pero jo estich disposat á *cortar por lo*... ¿Com ne diuhen?

FÉLIX

De *cortar* ne diuhen tallar.

DAMIÁ

No: volía dir *cortar por lo sano*. Jo estich disposat á *cortar por lo sano* ab qualsevol ximple que vulgui ensibornar á la meva filla.

FÉLIX

(Ja m' ha dit insolent, tronera y ximple. Aquí n' hi haurá una de sonada).

DAMIÁ

(Ni gosa respondre). Per lo tant, passi la porta

FÉLIX

Dispensi: tinch l' orella un xich consentida. ¿Vosté ha dit...?

DAMIA

Que passi la porta.

FÉLIX

No hi entés be. ¿Vol fé l' favor...?

DAMIÁ

Que passi la porta. (*Casi cridant*).

FÉLIX

¿No hi ha ningú mes en aquesta habitació?

DAMIÁ

Estém completament sols.

FÉLIX

De manera qu' es verdaderament á mí á qui vosté diu que...

DAMIÁ

Exactament.

FÉLIX (*rihent*)

¡Vaja vaja de senyor Damiá, sempre tant de la brometa!

DAMIÁ

¡Com!

FÉLIX

Desseguida ho he conegut que 'ns entendríam.

DAMIÁ

Pero si...

FÉLIX

Sápiga que jo tinch lo carácter mes viu y fogós de Barcelona.

DAMIÁ

(Ho diu per'qué m' dongui.Vol fer com jo. No li valdrá la treta).

FÉLIX

... tan fogós que ningú ha pogut durme may la contraria.

DAMIÁ

Be, aixó... (*Ab tó de dupte*).

FÉLIX

Y si vosté no vol darme la ma de la seva filla..

DAMIÁ

Y no que no li daré!

FÉLIX

La seva filla s' casará ab mí. La robaré, la seqüestraré... Qualsevol cosa... Soch capás de tot.

DAMIÁ

Ja, ja, ja! M' fá gracia.

FÉLIX

¡Cent mil trons! Cridi als seus criats.

DAMIÁ

¿Perqué, sant varó?

FÉLIX

¡Cridils!

DAMIÁ

Ja qu' ho desitja tant! Pep! Quim!

ESCENA XIV

FELIX, DAMIÁ, los dos criats

(Entran PEP y QUIM per la segona dreta)

DAMIÁ

Escolteu...

(*Los dos criats reparan en Félix y fugen com dos desesperats*).

ESCENA XV

FELIX y Sr. DAMIÁ

FÉLIX

A n' aquestos homes que volían impedirme l' pas los hi estés per terra. Si vosté m' fá oposició...

DAMIA

¡Com! ¿Vosté 'ls ha...? ¡Ay pobre de mí! (*Cau desvanescut*).

FÉLIX

Vaja! no fem lo ximple! (*Lo sacceja*).

DAMIÁ

¡Qué hi fet! ¡Qué hi fet!

FÉLIX

Sápiga qu' á mí ningú m' ha de vení á amohi-

ná ab impertinencias. Sápiga qu' ab motius mes fútils dels que vosté m' ha dat per cremarme, m' he desafiat ab trenta amichs, n' he estrellat sis contra la paret ..

DAMIÁ

¡Deu meu!

FÉLIX

No s' amohini: á horas d' are tots están sans y bons, menos un que li vaig trencá la cama y are vá ab crossas.

DAMIÁ

(¡Que bruto!)

FÉLIX

Això sí: las crossas las hi vaig regalá jo.

DAMIÁ

Ja es un consol.

FÉLIX

(*Furiós*): ¿En quin sentit ho diu, en quin sentit ho diu, això de que es un consol?

DAMIÁ

En cap, home, en cap. (Mare de Deu ¡En quin dallonsas m' he ficat!)

FÉLIX

Y are digui ¿perqué m' nega la seva filla?

DAMIÁ

Perque ha de casarse ab...

FÉLIX

¡Y si no la estima 'l seu promés!

DAMIÁ

¡Que sí que la estima! Com un boig, com un desesperat.

FÉLIX

Y ell m' ha dit que no! M' ha enganyat lo miserable!

DAMIÁ

¡A mí m' agafará alguna cosa!

FÉLIX

Oh, si vingués! Si are l' tingués aquí!

ESCENA XVI

FELIX, Sr. DAMIÁ y SILVI

SILVÍ

Ja s' deuhen haver entés aquets dos. Y are jo, tant content...

DAMIÁ

Ah.

FÉLIX

¿Qui es? ¡Oh, l' traydor!

SILVI

¿Qué passa?

FÉLIX

Que vosté es un vil. Trihi armas, lloch, hora.

SILVI

Pero...

FÉLIX

Depressa, depressa.

SILVI

Es que jo...

FÉLIX

Ah! ¿no s' vol desafiar? Pim, pam pum! (*Va á darli tres bofetadas. Damiá l' detura*).

DAMIÁ

Renoy, si qu' es fiero!

SILVI

(*Plorós*). ¿Que s' ha de repetí gayre aixó?

FÉLIX

¡Soch aixís jo!

DAMIÁ *(á Silvi)*

Cobart, responli.

SILVI

(*Ap:* Aaaay! Estich entre dos fieros! Aquet no está content ab que li dongui la xicota; deu volguer que me la torni á quedar). Ja m' hi casaré, ja, ab la Lluisa.

FÉLIX

Desgraciat! ¿qu' ha dit?

SILVI

¿Donchs que vol que fassi?¡Li dono, y no la vo

FÉLIX

¿Que no la vuy?

DAMIÁ

Pero Silvi, defensa á la meva filla, sigas valent

FÉLIX

Calli vosté, qu' es mes cobart qu' una vella.

SILVI

(Are surt que l' sogre es cobart y qu' aquet m' apoya. ¡Molt be!) Donchs sápiga, senyor Damiá, que jo may he estimat á la seva filla y que may me casaré si no es ab una cosina que tinch, mes maca que la Lluisa.

FÉLIX

¡Com! ¿Mes guapa que la Lluisa? Una retractació. Depressa, depressa. Pim... (*Va á repetir lo joch de las bofetadas*).

FÉLIX

Ay no, no per misericordia! Que no ho es tant.

DAMIÁ

Ingrat! Jo que l' estimava ab excés! Jo que sempre li deya Silvi, Silvinet!

FÉL'X

Li está be! Perque s' enamora de lleganyas! Aquet estúpit no mereix una filla tan hermosa, tan discreta, ab un bras tan ferm com la seva filla. (*Ap:* Y encara m' cou)

DAMIÁ

Jove, vosté ha dat en lo... ¿com ne diuhen? Felixet, Felixó...

SILVI

Ah, estich salvat! (*Desapareix per la segona dreta*).

ESCENA XVI

FELIX, Sr. DAMIÁ, després Sr. GREGORI y LLUISA y més tart lo NOTARI

DAMIA

Vosté será l' meu gendre! Tu serás lo meu gendre! Felixet, Felixonet...

FÉLIX

Desde ahí vespre ho sé que seré l' seu gendre. ¡Noticia fresca!
(*Surten Lluisa y lo Sr. Gregori per la primera esquerra.*)

LLUISA

No ho entench. ¿Lo meu pare y en Félix enrahonant tranquilament?

DAMIÁ

Vina, vina germá.

GREGORI

Ay, ay, ay que hi ha aquell jove!

FÉLIX

Ah es lo seu germá aquet.

Lo Teatro Regional

Catalech d' obras publicadas

	Ptas.
La vida al encant, comedia en 1 acte.	1
L' Agulla, drama en 3 actes..	2
Sortint del ou, diálech.	0'25
Claria, drama en 3 actes.	2
Lo Teatro per dins, comedia en 2 actes.	1
Sant Jordi mata l' aranya, comedia en 1 acte.	1
La dona y la baylarina, comedia en 1 acte.	1
Pintura fí de sigle, 1 acte..	1
Un altra sogra, comedia en 1 acte.	1
Las joyas de la Roser, drama en 3 actes.	1
¡Tot per las donas!, 1 acte.	2
L' esclau del vici, monólech.	0'50
La feyna d, en Jafá, comedia en 1 acte..	1
Los Aucellets, comedia en 3 actes.	2
La Mosca al nas, comedia en 1 acte.	1
La firma d' en Rovellat, comedia en 1 acte.	1
La tornaboda, comedia en 1 acte..	1
¡¡Xerraire!!, monólech.	0'50
Lo quarto dels mals endressos, 1 acte.	1
Qui oli remena..., juguet en 1 acte.	1
La Flor de la Montanya, drama en 3 actes.	2
Tres personas, juguet en 1 acte..	0'50
¡Tot per ella!, comedia en 1 acte.	1
Per contradicció, comedia en 1 acte.	0,50
La mort de Nerón, tragedia en 1 acte.	0'50
Un musich de Regiment, sarsuela en 1 acte.	1
La Dama de Reus, drama en 3 actes.	2
Un Rey de pega, monólech lírich.	0'50
Dos companys mal avinguts, comedia en 1 acte.	1
La pescatería, sainete en 1 acte.	1
La Casamentera, joguina en 1 acte.	1
Las esposallas de la morta, tragedia en 3 actes.	2
Los gelos de la Coloma, parodia en 1 acte..	1
Un bateig á cops de puny, comedia en 1 acte.	1
Una dóna un Déu, comedia en 1 acte.	1
Sí, senyors, monólech.	0'50
Lo Diner comedia en 3 actes.	2
Lo marit de la difunta, joguina en 1 acte.	1

	Ptas.
Lo virolet de Sant Quim, comedia en 1 acte.	1
Lo meu criat, juguet cómich en 1 acte.	1
La fals, drama en 3 actes.	2
Un cop decap, comedia en 1 acte.	1
La Lola, sarsuela en 1 acte.	1
Banys de mar,sarsuela en 1 acte.	1
Do remey Universal, comedia en 1 acte.	1
Del ou al sou, comedia en 1 acte.	1
Don Juan de Serrallonga, drama en 4 actes.	2
La Parentela, comedia en 3 actes.	2
Deliri de grandesas, drama en 3 actes.	2
La Cigala y las formigas, comedia en 1 acte.	1
Lo caixal del seny, comedia en 1 acte.	1
Flor de Té, sarsuela en tres actes.	2
La Viudeta, monólech.	0'50
Lo senyor Nadal comedia en 3 actes.	2
El quarto de la senyora, monólech.	0'20
Las cantonadas, monólech.	0'25
La filla del marxant, drama en 3 actes.	2
Las bonas festas, quadro de costums en 1 acte.	1
Camándulas, comedia en 1 acte.	1
Lo senyor Batlle, comedia en 3 actes.	2
Entreacte, monólech en prosa.	0'25
Lo geni del mal, drama en 3 actes.	2
Per massa bó, juguet cómich en 1 acte.	1
Com venen las cosas, comedia en 1 acte.	1
A costellas del gendre, comedia en 4 actes.	2
Un diputat á Corts, c. s. en 1 acte.	1
La teta gallinayre, comedia en 1 acte.	1
Passións funestas, drama en 3 actos.	2
La fí de Serrallonga, drama en 1 acte.	1
Tot es mal que mata, comedia en 3 actes.	3
Un devot del pare Kneip, comedia en 1 acte.	1
Buscant lo desconegut, comedia en 1 acte.	1
Un marit gelós, comedia en 1 acte	1
Qui més tria més se enganya, comedia en 1 acte.	1
Lo nuvi, drama en 3 actes.	2
La tornada de 'n Titó, pesa en 1 acte.	1
Un compromís necesari, s. en 1 acte.	0'25
Ensopegadas, comedia en 1 acte.	1
La Doloretas, parodia en1 acte.	1
Aygua de malvas, pesa en 1 acte.	1
La Malvasía de Sitjes, comedia en 2 actes.	1'50
Los fadrins externs, comedia en 4 actes.	2
Lo secret de la neboda, comedia en 1 acte.	1
Mal de caixal, monólech mímich y parlat.	0'50
La bolba d' or, drama en 3 actes y en vers.	2
Lo comte de Sant Vicens, humorada 1 acte.	1
A ca' la sonámbula, entremés.	1
Afrancesat, monólech.	0'50
Lo joch, comedia dramática en 3 actes.	2
A las foscas, pessa cómica en 1 acte.	0'50
Lucrecia Borgia, joguina en 1 acte.	1
Un catalanista, monólech.	0'50
Tres assumptos delicats, comedia en 1 acte.	0'50

	Ptas.
L' ocasió fa 'l lladre, proverbi en 1 acte.	1
Mestre Jan, drama en 3 actes.	2
Lo somni de la Ignocencia, sarsuela en 1 acte..	1
Home á l' aygua, comedia en 1 acte.	0'50
Lo ret de la Sila, comedia en 1 acte.	1
Las tres alegrías, comedia en 1 acte.	1
Dorm!, zarzuela en 1 acte.	0'50
Setze jutjes..., zarzuela en 1 acte.	1
A la lluna de Valencia, comedia en 2 actes.	1'50
Als peus de vosté, joguina en 1 acte.	1
La herencia del oncle Pau, comedia en 4 actes.	2
Los tres toms, quadro de costums en 1 acte.	1
De tauladas en amunt, sarsuela en 1 acte.	1
La mort de Anibal, tragedia en 1 acte..	1
La festa del adroguer, zarzuela en 1 acte.	1
Un embolich de cordas, comedia en 2 actes.	1'50
Lo timbal del Bruch, drama en 4 actes.	2
Lo mestre de minyons, quadro en 1 acte.	1
Entrar per la finestra, comedia en 1 acte.	0'50
Matrimonis á Montserrat, sarsuela en 2 actes	0'50
La llupia, joguina en 1 acte..	0'50
Una poma per la sed, joguina en 1 acte.	1
L' estudi, monólech.	0'50
Lo gech de 'n Migranya, sainete en 1 acte..	0'50
Los encants de Sant Antoni, sarsuela en 1 acte.	1
Verdalet para y fill, sarsuela en 2 actes.	1'50
Lo grá de mesch, drama en 4 actes.	2
A pel y á repel, juguet en 1 acte.	0'50
Las erradas del papá, sarsuela en 1 acte.	1
La copa del dolor, drama en 3 actes.	2
Dispensi hi ha principal, comedia en 1 acte.	1
Lo diari de 'n Brusi, sarsuela en 1 acte..	0'50
La marca de foch, drama en 3 actes.	2
L' home del orga, monólech..	0'50
Claris, drama en 3 actos.	2
L' home dels nassos, humorada en 1 acte.	1
Tocats de l' ala, comedia en 1 acte..	1
Lo célebre Maneja, sarsuela en 1 acte..	1
Un sarauista, monólech..	0'50
Riallas y plorallas, comedia en 3 actes..	2
Las ametllas de Arenys, comedia en 1 acte.	1
Vida y Mort, episodi en 1 acte.	1
Faixa ó Caixa, comedia en 1 acte.	1
L antiquari del Putxet, comedia en 1 acte..	1
L' auca del fadrí barber, comedia en 3 actos.	2
Campi qui puga, joguina en 1 acte..	1
Lo guant del degollat.	0'50
La capseta dels petons, comedia en 1 acte.,	1
Una mosca vironera, comedia en 1 acte.	1
Riera baixa, parodia en 1 acto.	1
¡13!, comedia en 1 acte.	1
Galletas Jordan, comedia en 3 actes.	2
Tan tens tan vals, pessa en 1 acte.	1
Lo pare de la criatura, comedia en 1 acte..	1
Lo Rabadá, drama en 3 actes.	2

	Ptas.
Lo secret del nunci, comedia en 3 actes. . . .	2
La planxadora, sainete en 1 acte.	1
La Celestina, pessa en 1 acte.	1
Els raigs Y, pessa en 1 acte.	1
Aigua al coll y peu aixut, comedia en prosa, 1 acte.	1
May més, monólech en prosa.	0'25
Lo secret d' un testament, comedia en prosa, 1 acte.	1
Los Minayres, drama en prosa, 3 actes. . .	2
El ball infantil, dialech.	0'50
1000 duros, pessa en 1 acte.	1
Cofis y Mofis, comedia en 3 actes.	2'
Demá 'm caso, monólech.	0'25
La pomera dels noys, idili en 1 acte.	1
Esperant que surti, passatemps cómich. . . .	1
Vermouth matrimonial, pessa en un acte. . . .	1
Al vapor, joguina.	1

DAMIÁ

Sí, Felixet.

FÉLIX

Dispensi, eh?

GREGORI

Queda dispensat.

FÉLIX

Y are escolti, Lluisa. Lo seu papá m' protegeix. (*S' agenolla*). ¿Puch esperar...?

LLUISA

(¡Y com quedaría l' pobre Silvi! Per altre cantó aquet ja es mes simpátich, ja).

FÉLIX

Senyoreta ¿no respon? (*Anant cap á la finestra*). A la una, á las dugas, á las...

LLUISA

Si, si, tot lo que vulgi, pero apartis de la finestra. (*Surt lo Notari per la primera dreta*).

NOTARI

(¡Quina barra!) *Hombre*, senyor Damiá, ja m' ha fet esperá massa. Passihobé.

FÉLIX

No: are esperis. Farem els capitols.

NOTARI

Hombre...

FÉLIX

Aixís no haurá fet lo camí en va.

La feyna prompte enllestida,
es lo meu procediment;
els capitols desseguida,
desseguida l' casament.
Y si l' obra 'ls ha fet pessa
aplaudeixin per favor;
peró depressa, depressa,
piquin corrents: *¡Al vapor!*

TELÓ

PREU: UNA PESSETA